

[Hans Rasmussen.]

adskillige Betæneligheder ved for vort Vedkommende at slutte os til nye Forpligtelser. Men naar der er sat den Begrænsning, som Tilfældet er her, mener jeg, det fuldt vel kan forsvares, at Danmark slutter sig til denne Konvention, og det er det, jeg paa min Gruppens Vegne tillader mig at anbefale, at Folketinget for sit Vedkommende gør.

Moltesen: Jeg kan ligesom den højtærede Udenrigsminister henvise til Bemærkningerne til Forslaget og for øvrigt til de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister kom med. Dette er jo et Skridt i Retning af at virkeliggøre Samarbejdet mellem Folkene, men det er omgærdet med saa mange Sikkerhedsforanstaltninger, at man maaske snarere kan kalde det en Haandbevægelse end et Skridt i den rigtige Retning.

Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig, idet jeg skønner paa ethvert som helst Hanefjed i Retning af fredelig Forstaaelse, at anbefale at stemme for Danmarks Ratifikation af Konventionen om finansiel Støtte.

Ole Bjørn Kraft: Fra konservativ Side hilser vi enhver Bestræbelse, der udfoldes for nærmere at underbygge og udbygge Folkeforbundets Arbejde, saaledes at den Solidaritet, som derigennem bliver skabt mellem Folkene, ogsaa kan afsætte sig i virkelig praktiske Resultater, og derigennem en ny international Retsordning kan blive underbygget. Hvis der i det hele taget skal være nogen Mening i Folkeforbundets Arbejde og man skal haabe paa en fortsat Udvikling, er det nødvendigt, at man gaar over fra Deklamationerne til Forsøg paa at realisere sine Tanker i den Virkelighedsverden, i hvilken vi lever. Denne Konvention betragter vi som et Udslag af Bestræbelser i den Retning, og selv om man ikke kan sætte alt for store Forventninger til, at den skal faa overmaade praktisk Betydning, mener vi, at det er et Skridt i den rigtige Retning, og vi har derfor ingen principielle Indvendinger at gøre imod, at man fra dansk Side ogsaa skrider til en Ratifikation af denne Konvention.

Jeg har ved en tidligere Lejlighed under første Behandling af Nedrustningsforslaget haft en Diskussion med den højtærede Udenrigsminister angaaende den Modsætning, som efter vor Opfattelse er til Stede imellem at forelægge et Nedrustningsforslag i dette Øjeblik og samtidig at give Tilslutning til en Konvention af denne Karakter. Vi vilde

have fundet det langt naturligere, om Regeringen havde afventet det Resultat, som en eventuel Afrustningskonference kunde komme til. Vi har ikke kunnet rigtig forstaa, at der er Sammenhæng til Stede imellem at paatage sig de Forpligtelser, som der her kan være Tale om, og samtidig, inden en almindelig Afrustning har fundet Sted, at skride til en saa voldsom Nedsættelse af Militærvæsenet, som Tilfældet er; thi hvorledes man nu end betragter denne Konvention, er det vist utvivlsomt, at den for Danmarks Vedkommende kan bringe os i en Situation, hvor vi faar større Forpligtelser, end vi tidligere har haft, og som ogsaa bliver af en mere udsat Karakter, end den tidligere vilde have været. Vi har intet herimod, men vi finder, som sagt, ikke, at der er logisk Overensstemmelse imellem at tiltræde en saadan Konvention og saa samtidig forelægge et Nedrustningsforslag, inden den almindelige Afrustningskonference har været afholdt.

Der er forskellige Spørgsmaal i Konventionen, som vi gerne vil have Lejlighed til at drøfte nærmere, og vi vil derfor foreslaa, at der bliver nedsat et hurtigt arbejdende Udvalg, hvor vi kan have Lejlighed til at faa et Samraad med Udenrigsministeren, men i Princippet kan vi altsaa give det forelagte Forslag vor Tilslutning.

Jesper Simonsen: Jeg kan paa det Partis Vegne, som jeg repræsenterer, anbefale den foreliggende Beslutning til Vedtagelse. Jeg skal ikke gentage den Redegørelse, som er givet for Forslagets Indhold; der er jo blandt Ordførerne Enighed om at anbefale det, og derfor skal jeg ikke optage nogen Debat.

Jeg ønsker blot at tilføje, at Gennemlæsningen af det foreliggende Forslag med de dertil knyttede Bemærkninger viser, hvor store Vanskeligheder der er at overvinde paa Vejen fremad mod Virkeliggørelsen af den Solidaritet mellem Staterne, som tilstræbes, men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at denne Redegørelse indeholder et talende Vidnesbyrd om, med hvilken Ihærdighed disse Opgaver tages op, hvilken sejt Villiestyrke der fra mange Sider sættes ind for at naa et Resultat paa de Omraader, hvor Kravet er rejst. Det hilser vi med største Tilfredshed, og det er vor Tro, at disse Villier skal være i Stand til Skridt for Skridt at arbejde fremad ad den Vej, som man fra alle Sider erkender det for heldigt at betrede for Verdenssamfundets fremtidige Udviklings Skyld.